

अन्तर सम्पन्न गर्ने साधन ‘तुरुन्त दान महापुण्य’

आज बापदादा सबैरै प्रातः कालको वतनको, बाप-दादा दुवैको रूहरिहानका चित्रहरू सहित कहानी सुनाउनु हुन्छ। कहानी सुन्न सबैलाई चाहना हुन्छ नि हैन ! आजको कहानी के थियो ? ब्रह्मा बाबा वतनको बगैँचामा घुमिरहनु भएको थियो। सैर गर्दा सम्मुख को हुनुहुन्थ्यो ? बाबाको सम्मुख सदैव को रहन्छ ? यो त सबैले राम्रोसँग जान्दछौ हैन ? बाबाले बच्चाहरूको माला स्मरण गर्नुहुन्छ। कुनचाहिँ माला ? गुणमाला। ब्रह्मा बाबा गुण माला स्मरण गर्दै हुनुहुन्थ्यो। शिव बाबाले ब्रह्मासँग सोध्नु भयो— “के स्मरण गरिरहेका छौ ?” ब्रह्मा बाबाले भन्नु भयो— “जो हजुरको काम त्यो मेरो काम”, बच्चाहरूको गुण मालाहरूलाई देखिरहेको थिएँ। शिव बाबाले सोध्नुभयो— के-के देख्यौ ? के देख्नुभयो होला ? कुनै बच्चाहरूको केवल नेकलेस जस्तै माला थियो र कुनै बच्चाहरूको पाउसम्म लामो माला थियो। कुनै बच्चाहरूका धेरै माला थिए। कोही बच्चाहरू यति मालाहरूले सजिएका थिए मानौं माला नै उनको ड्रेस बनेका थियो।

ब्रह्मा बाबा भेराइटी गुण मालाहरूबाट सजिएका बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको थियो। तिमी हरेकले आफ्ना गुण मालालाई जान्दछौ ? कति सजिएका छौ, यो आफ्नो चित्रलाई हेरेका छौ ? ब्रह्मा बाबाले चित्रकार बनेर चित्र खिचिरहनु भएको थियो अर्थात् चित्रमा तकदिरका रेखाहरू खिचिरहनु भएको थियो। तिमी स्वयंले पनि स्वयंको चित्र अर्थात् तकदिरको तस्वीर खिच्न सक्छौ हैन ? फोटो खिच्न सक्छौ हैन ? फोटो निकाल्न आउँछ ? आफ्नो वा अरूको ? आफ्नो फोटो खिच्न आउँछ ? आज सबैको फोटो वतनमा थियो। कति ठूलो क्यामरा होला ! केवल तिम्रो मात्र होइन, सबै ब्राह्मणहरूको फोटो थियो। मालाहरूको शृंगार देख्दा कुनै-कुनै बच्चाहरूको विशेषता के देखियो ? हर गुण हीराको रूपमा भेराइटी रूप रेखा र रंग वाला थियो। विशेष चार प्रकारका रंग थिए। जसमा मुख्य चार सबजेक्टको चार रंग थिए। सबजेक्ट त जान्दछौ हैन ? ज्ञान-योग-धारणा र सेवा।

ज्ञान स्वरूपको निशानी कुनचाहिँ रंग हुन्छ ? ज्ञान स्वरूपको निशानी— गोल्डन कलर, जुन हल्का सुनौलो कलर हुनाले त्यस एकै हीराबाट सबै रंग देखिन्थ्यो। एउटै हीराबाट भिन्न-भिन्न रंगको किरणहरू जस्तै चमक देखिन्थ्यो। टाढैबाट यस्तो अनुभव हुन्थ्यो, मानौं सूर्य चम्किरहेको छ। यो त त्यो भन्दा पनि सुन्दर सूर्य किनकि सबै रंगका किरणहरू टाढैबाट स्पष्ट देखिन्थ्यो। चित्र सम्मुख आइरहेको छ नि। कसरी चम्किरहेको छ हीरा ?

यादको निशानी— यो त सहज छ नि ? यादमा यहाँ पनि बस्दा के गछौं ? रातो रंग। तर यस रातो रंगमा पनि सुनौलो कलर मिसिएको थियो। तिम्रो यो दुनियाँमा त्यो रंग छैन। भन्नमा त रातो रंग भनिन्छ।

धारणाको निशानी— सेतो रंग तर सेतोमा पनि चन्द्रमाको लाईटको बीच सुनौलो रंग मिसाउँदा या चाँदनी रंगमा हल्का पहेलो रंग थप्दा, चाँदनी जस्तो देखिन्छ तर हल्का सुनौलो हुनाले त्यसको चमक अभै सुन्दर हुन पुग्छ। यहाँ त्यो रंग बनाउन सकिँदैन किनकि ती चम्किनेवाला रंग हुन्। जति पनि कोसिस गर तर वतनको रंग यहाँ कहाँबाट आउँछ ?

२०७३ भाद्र १२ आइतबार २८-०८-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०८.११.८१ मधुबन
सेवाको निशानी- हरियो रंग। सेवामा चारैतिर हरियाली बनाइदिन्छौं हैन ! काँडाको जंगललाई
फूलहरूको बगैंचा बनाइदिन्छौं।

सुन्यौ- चार रंग कुनचाहिँ हुन् ? यी चार रंगहरूको हीराले सजिएका मालाहरू सबैका गलामा थिए।
यसमा भिन्न-भिन्न साइज र चमकमा अन्तर थियो। कसैको ज्ञान स्वरूपको माला ठूलो थियो।
कसैको याद स्वरूपको माला ठूलो थियो अनि कसैको चारवटै मालाहरू थोरै अन्तरमा थियो।
जसका चारवटै रंगहरूका अनेक मालाहरू थिए- उनीहरू कति सुन्दर देखिएका थिए होलान् ?
बापदादाले सबैको रिजल्ट मालाको रूपमा देखिरहनु भएको थियो। टाढैबाट हीरा यसरी चम्किरहेका
थिए, मानौं साना-साना बल्बको लाइन- यो थियो चित्र। अब यस चित्रहरूद्वारा रिजल्ट देखेर ब्रह्मा
बाबाले भन्नु भयो- “समयको गति अनुसार सबै बच्चाहरूको शृंगार सम्पन्न भएको छ ?” किनकि
रिजल्टमा त अन्तर थियो। यस अन्तरलाई सम्पन्न कसरी गर्ने ? ब्रह्मा बाबाले भन्नु भयो-
बच्चाहरूले मेहनत त धेरै गर्छन् ! मेहनतका साथै सबैको इच्छा पनि छ, संकल्प पनि गर्छन्। बाँकी
के रहन गयो ? ज्ञान त सबैले जान्दछौं नि हैन ! ज्ञानका सागर त बन्यौ। भन के अन्तर रहन
जान्छ, जसबाट कसैको नेकलेस, कसैको पाउसम्म लामो मालाहरू, त्यो पनि अनेक मालाहरू ?
सुन्छौं पनि एउटै, सुनाउँछौं पनि एउटै, विधि पनि सबैको एउटै छ र विधाता पनि एउटै हुनुहुन्छ,
विधान पनि एउटै छ, बाँकी के अन्तर रहन जान्छ ? संकल्प पनि एउटै छ, संसार पनि एउटै छ ?
फेरि अन्तर किन ?

ब्रह्मा बाबालाई आज बच्चाहरूप्रति धेरै स्नेह आइरहेको थियो। सबै चित्रहरूलाई सम्पन्न बनाउनको
लागि तीव्र उमंग आइरहेको थियो- अहिले नै सबैलाई मालाहरूले सजाइदिऊँ। बाबाले त सजाई
पनि दिनुहुन्छ तर धारणा गर्ने सामर्थ्य पनि चाहिन्छ ! सम्हाल्ने सामर्थ्य पनि चाहिन्छ। ब्रह्मा बाबाले
शिव बाबासँग सोध्नु भयो- के कुरा सोध्नुभयो होला ? बच्चाहरू साथमा जानको लागि सम्पूर्ण किन
सजिँदैनन् ? साथमा त सजिएकाहरू नै जान्छन्। कारण के निस्क्यो ? शिव बाबाले भन्नु भयो-
अन्तर त थोरै छ। सबैले सोच्छन्, सबैले गर्छन् पनि। कोही-कोही छन्, जसले सोच्छन् र गर्छन्
एकै समयमा अर्थात् सोच्ने र गर्ने साथ साथै गर्छन्। उनीहरू सम्पन्न बन्न पुग्छन् र कोही-कोही
छन् जसले सोच्छन् र गर्छन् पनि तर सोच्नु र गर्नुको बीचमा मार्जिन रहन जान्छ। सोच्न त धेरै
राम्रो सोच्छन् तर गर्छन् केही समय पछि। त्यतिखेरै गर्दैनन्, त्यसैले संकल्पमा जुन त्यस समयको
तीव्रता, उमंग-उल्लास, उत्साह हुन्छ, त्यो समय लाग्नाले प्रतिशत कम हुन जान्छ। जसरी तातो वा
ताजा चीजको अनुभव र ठण्डा वा राखेको चीजको अनुभवमा अन्तर आउन जान्छ नि ! ताजा
चीजको शक्ति र केही समय राखेको चीजको शक्तिमा फरक पर्न जान्छ नि ! चीज जतिसुकै राम्रो
भए पनि राखेको चीज त्यसको रिजल्ट उस्तै निस्कन सक्दैन। यस्तो संकल्प जसले गर्छन्, त्यो
त्यसै बेला प्राक्टिकलमा गर्नु- त्यसको रिजल्ट र सोच्ने अहिले, गर्ने कहिले त्यसको रिजल्टमा फरक
पर्न जान्छ। बीचमा समयको मार्जिन हुनाले, एक त प्रतिशत सबैको कमी हुन जान्छ। जस्तै ताजा
चीजको भिटाभिनमा फरक पर्न जान्छ। दोस्रो- मार्जिन हुनाले समस्याहरू रूपी विघ्न पनि आउँछन्,
त्यसैले सोच्नु र गर्नु साथ-साथ हुनुपर्छ। यसलाई भनिन्छ- “तुरुन्त दान महापुण्य।” नत्र
महापुण्यको सट्टा पुण्य हुन जान्छ। त्यसैले फरक भयो नि ? महापुण्यको प्राप्ति र पुण्यको प्राप्तिमा

२०७३ भाद्र १२ आइतबार २८-०८-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०८.११.८१ मधुबन अन्तर हुन जान्छ । बुझ्यौ कारण के हो ? सानो कारण छ । गछौं पनि, केवल ‘अहिले’ नगरेर ‘पछि’ गछौं त्यसैले मेहनत धेरै गर्नुपर्छ । ब्रह्मा बाबाले बच्चाहरूसँग भन्नुभयो— अब यस कारणको निवारण गर । सुन्यौ आजको कहानी ! दुवै बाबाको कहानी । अब के गछौं ? निवारण गर । निवारण गर्नु नै निर्माण हो । स्वयंमा पनि नव-निर्माण र विश्वमा पनि नव-निर्माण । अच्छा !

यस्ता सदा सजिसजाउ, सोच्ने र गर्ने समान बनाउने, सदा बाबा समान तुरुन्त दानी महापुण्य आत्माहरू, दुवै बाबाको शुभ इच्छालाई पूर्ण गर्ने, यस्ता सम्पन्न आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

टिचर्सको साथः—

सेवाधारी अर्थात् अमृतबेलादेखि रात्रीसम्म सेवाको स्टेजमा छौ । यदि आराम गछौं भने पनि स्टेजमा हुन्छौ । स्टेजमा पनि आराम गर्ने पार्ट खेल्छन् नि । सबैको नजर हुन्छ कसरी आराम गरेका छन् । यसैगरी सेवाधारी अर्थात् २४ घण्टा स्टेजमा पार्ट खेल्नेवाला । हर कदम, हर सेकेण्ड सारा विश्वको अगाडि छौ । सेवाधारीले सदा हीरो पार्टधारी सम्भरेर चल्यो पर्छ । सेन्टरमा होइन, स्टेजमा बसेका छौ, विश्वको स्टेजमा । यति अटेन्शन रह्यो भने हर संकल्प र कर्म स्वतः नै श्रेष्ठ हुन्छ नि ! नेचुरल अटेन्शन हुन्छ । अटेन्शन दिनु पर्दैन, स्वतः रहन्छ, किनकि स्टेजमा छौ नि । सदा आफूलाई पूज्य आत्मा सम्भर, पूज्य आत्मा अर्थात् पावन आत्मा । कल्प-कल्पको पूज्य हौ । पूज्य सम्भ्रियौ भने संकल्प र स्वप्न पनि सदा पावन हुन्छन् । यस्तो नशा रहन्छ ? त्यसै पनि सेवाधारी धेरैजसो कुमारी छौ । कुमारी अब डबल कुमारी भयौ, ब्रह्माकुमारी पनि र कुमारी पनि । कति महान् भयौ । कुमारीको अब ८४ औं अन्तिम जन्ममा पनि चरणको पूजा हुन्छ । यति पावन बनेका थियौ त्यसैले यति पूजा भइरहेको छ । कुमारीहरूलाई कहिल्यै पनि भुक्न दिंदैनन् । कुमारीहरूको चरणमा सबै भुक्छन् । चरण धोएर पिउँछन् । ती कुनचाहिँ कुमारीहरू हुन् ? ब्रह्माकुमारीहरू हुन् नि । सेवाधारी यस्ता श्रेष्ठ आत्माहरू हौ । कसको पूजा भइरहेको छ ? तिम्रो । गीत पनि छ नि— पूजा हुन्छ घर-घरमा... त्यसैले भन हाम्रो पूजा हुन्छ । बापदादाले पनि हेर नमस्ते गर्नुहुन्छ नि ! यति पूज्य छौ त्यसैले त बाबाले पनि नमस्ते गर्नुहुन्छ । यसै स्मृति स्वरूपमा रह्यौ भने सदा उन्नति भइरहन्छ । आफ्नो पनि र सेवाको पनि । सबै विघ्न खतम हुन्छ । यसै स्मृतिमा सबै विशेषताहरू समाहित छन् ।

पार्टीहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

१) जीवनको अनेक समस्याहरूको हल— तीर्थ स्थानको स्मृति

भाग्य विधाताको भूमिमा पुग्नु यो पनि धेरै ठूलो भाग्य हो । यो कुनै खाली स्थान होइन । महान् तीर्थ स्थान हो । त्यसै पनि भक्तिमार्गमा मान्दछन्— तीर्थ स्थानमा गए पछि पाप खतम हुन्छ, तर कहिले हुन्छ ? कसरी हुन्छ ? यो जान्दैनन् । यतिखेर तिम्री बच्चाहरूले अनुभव गछौं— यस महान् तीर्थ स्थानमा आएपछि पुण्य आत्मा बनिन्छ । यो तीर्थ स्थानको स्मृतिले जीवनको अनेक समस्याहरूबाट पार लैजान्छ । यो स्मृतिले पनि एक बुटीको काम गर्छ । जहिले पनि याद गछौं, यहाँको वातावरणको शान्ति र सुख तिम्रो जीवनमा इमर्ज हुन्छ । पुण्य आत्मा भयौ नि । यस धर्तीमा आउनु पनि भाग्यको निशानी हो, त्यसैले धेरै-धेरै भाग्यशाली छौ । अब भाग्यशाली त बन्यौ तर

२०७३ भाद्र १२ आइतबार २८-०८-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०८.११.८१ मधुवन
सौभाग्यशाली बन्नु वा पद्मापद्म भाग्यशाली बन्नु— यो तिम्रो हातमा छ। बाबाले भाग्यशाली
बनाइदिनु भयो। यही भाग्यले समय प्रतिसमय सहयोग दिइरहनेछ। कुनै पनि कुरा भयो भने
मधुवनमा बुद्धिद्वारा पुग। अनि फेरि सुख र शान्तिको भूलामा भूल्ले अनुभव गर्छौ।

२) स्वदर्शन चक्रधारीको निशानी हो— सफलता स्वरूप

सबैले आफूलाई स्वदर्शन चक्रधारी सम्झन्छौ? बाबाको जति महिमा छ, त्यस्तै महिमा स्वरूप
बनेका छौ? जसरी बाबाको हर कर्म चरित्रको रूपमा अहिले पनि गायन गरिन्छ, त्यसैगरी तिम्रो
पनि हर कर्म चरित्र समान भइरहेको छ? यस्तो चरित्रवान् बनेका छौ? कहिलेकाहीँ साधारण कर्म
त हुँदैन? जो बाबा समान स्वदर्शन चक्रधारी बनेको छ, उसबाट कहिल्यै पनि साधारण कर्म हुन
सक्दैन। जुन कार्य गर्छौ, त्यसमा सफलता समाहित हुन्छ। सफलता हुन्छ या हुँदैन, यस्तो संकल्प
पनि उठ्न सक्दैन। निश्चय हुन्छ सफलता अवश्य हुन्छ। स्वदर्शन चक्रधारी मायाजित हुन्छन्।
मायाजित हुनाले सफलता स्वरूप हुन्छन्। र, जो सफलता स्वरूप हुन्छ, ऊ सदा हर कदममा
पद्मा-पद्मपति हुन्छ। यस्तो पद्मा-पद्मपति अनुभव गर्छौ? यति कमाई जम्मा गरेका छौ, जुन
२१ जन्मसम्म चलिरहोस्? सूर्यवंशी अर्थात् २१ जन्मको लागि जम्मा गर्नेवाला। सदा हर सेकेण्डमा
जम्मा गर्दै जाऊ।

३) चैतन्य दीपमालाका दीपकहरूको कर्तव्य हो— अन्धकारमा प्रकाश फैलाउनु—

आफूलाई सदा बलिरहेको दीपक सम्झन्छौ? तिमी विश्वका दीपक अविनाशी दीपक हौ जसको
यादगार अहिले पनि दीपमाला मनाइन्छ। यो निश्चय र नशा रहन्छ— हामी दीपमालाका दीपक हौं?
अहिलेसम्म तिम्रो माला कति स्मरण गरिरहन्छन्? किन स्मरण गर्छन्? किनकि अन्धकारलाई
प्रकाशित गर्नेवाला बनेका थियौ। स्वयंलाई यस्तो सदा बलिरहेको दीपक अनुभव गर। धिपधिप गर्ने
दीपक होइन। जतिसुकै तूफान आओस्, सदा एकरस, अखण्ड ज्योति समान बलिरहेको दीपक।
यस्ता दीपकहरूलाई विश्वले पनि नमन गर्छ र बाबा पनि यस्ता दीपकहरूको साथमा रहनुहुन्छ।
धिपधिप गर्ने दीपकहरूको साथमा रहनु हुन्न। जसरी बाबा सदा जागती ज्योति हुनुहुन्छ, अखण्ड
ज्योति हुनुहुन्छ। अमर ज्योति हुनुहुन्छ। त्यस्तै बच्चा पनि सदा अमर ज्योति! अमर ज्योतिको
रूपमा पनि तिम्रो यादगार छ। चैतन्यमा बसेर आफ्नो सबै जड यादगारहरूलाई देखिरहेका छौ।
यस्ता श्रेष्ठ आत्मा हौ। अच्छा।

वरदानः— अन्तर्मुखी बनेर आफ्नो समय र संकल्पको बचत गर्ने विघ्नजित भव

कुनै पनि नयाँ शक्तिशाली आविष्कार गर्दा जमीनमुनि गर्छन्। तिमी पनि जति अन्तर्मुखी
अर्थात् अन्डरग्राउण्ड रहन्छौ, त्यति वायुमण्डलबाट बचाउ हुन्छ। मनन शक्ति बढ्छ र
मायाको विघ्नबाट पनि सुरक्षित हुन्छौ। बहिर्मुखतामा आउनु पर्दा पनि अन्तर्मुखी,
हर्षितमुख, आकर्षणमूर्त रहने गर। कर्म गर्दा पनि यो प्राक्टिस गर्नु भन्ने समयको बचत
हुन्छ र सफलता पनि धेरै अनुभव गर्छौ।

स्लोगनः— बिमारीसँग नडराऊ, त्यसलाई दबाई रूपी फलफूल खुवाएर बिदाई देऊ।